

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/359/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7813203692
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexander Husivarga
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7813203692.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci navrhovateľa : CD Consulting, s.r.o., so sídlom Nagano Office Center, K červenému dvoru 3269/25a, IČO: 264 29 705, Praha 3, Česká republika, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti odporcovi : G. T., O.. XX.X.XXXX, V. X. P., Ž. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu OZ Spolok právnej ochrany spotrebiteľa, so sídlom v Košiciach, Čajakova 1, IČO: 42 244 552, zast. JUDr. Jánom Dorkinom, advokátom Advokátskej kancelárie, so sídlo v Rožňave, Nám. Baníkov 17/33 o zaplatenie 908,33 €, s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava zo dňa 9. januára 2014 č.k. 5C/164/2013-46 takto

rozhodol:

Z r u š u j e uznesenie a v r a c i a vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd Rožňava (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvého stupňa“) uznesením zo dňa 9.januára 2014, č.k. 5C/164/2013-46 konanie vo veci prerušil do skončenia konania Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnej otázke.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že navrhovateľ návrhom zo dňa 18. marca 2013, ktorý bol doručený Okresnému súdu Rožňava dňa 28. marca 2013, sa domáhal vydania rozsudku, ktorým súd uloží odporcovi, aby do troch dní od doručenia rozsudku zaplatil navrhovateľovi zmenkovú sumu vo výške 928,13 € so zmenkovým úrokom, ako aj s ďalšími úrokmi špecifikovanými v petite návrhu.

Uviedol, že v podobnej veci Krajský súd v Prešove konanie prerušil a vec predložil podľa „§ 267“ (správne malo byť „čl. 267 - poznámka odvolacieho súdu) Zmluvy o fungovaní Európskej únie a čl. 19 ods. 3 písm. b/ Zmluvy o Európskej únii Súdneho dvora Európskej únie prejudiciálnu otázku so znením, „či sa má čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13 EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a čl. 4 Smernice Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru, vykladať v tom zmysle, že jej odporuje právna úprava členského štátu, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá vnútroštátnemu súdu rozhodujúcemu o právach z indosovanej zmenky, neumožňuje v zásade v žiadnej fáze konania ex offo preskúmať zmluvu o kauze právneho vzťahu a prípadnú nekalú povahu zmluvnej podmienky a tiež prípadné porušenie zákona upravujúceho dôsledky neuvedenia RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere, z ktorej zmenka vznikla“. Na základe vyššie uvedených skutočností súd konanie prerušil podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p..

Proti tomuto uzneseniu podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie. Navrhol zrušiť napadnuté uznesenie a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Vyčítal okresnému súdu, že konanie prerušil podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p., podľa ktorého súd konanie preruší, ak „rozhodol, že požiada Súdny dvor Európskych spoločností o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy“. Okresný súd vo svojom rozhodnutí netvrdil, že požiada Súdny dvor Európskej únie o rozhodnutie a ani

to, že tak mieni urobiť. Z uvedeného je zrejmé, že neboli splnené procesné predpoklady pre prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.. Iné zákonné ustanovenia, podľa ktorých by konajúci súd rozhodol o prerušení konania v napadnutom rozhodnutí nie sú uvedené. Tvrdil, že v prejednávanej veci možno riadne pokračovať v konaní, bez prerušenia konania, lebo formulovaná prejudiciálna otázka nie je pre vec významná. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 21. novembra 2013, sp.zn. 43 CoZm 10/2013 a ďalšie rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 5. septembra 2013 sp. zn. 10Co/79/2013, v ktorom bolo vyslovené, aké právne predpisy je treba vo veci aplikovať. Ide o rozhodnutie v skutkovo a právne zhodnej veci. K prerušeniu konania Krajského súdu v Prešove vo veci 6Co/156/2013 poznamenal, že krajský súd predložil Súdnemu dvoru Európskej únie hypotetickú otázku a nerešpektoval platné procesné predpisy uplatniteľné na konanie vo veci samej, ani skutočnosť, že aj prvostupňový aj odvolací súd majú aplikovať predovšetkým jednoznačný procesný rámec určený navrhovateľom, ktorým je Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, Úradný vestník L 199 z 31.7. 2007, strana 1 -22, ďalej len „nariadenie o európskom konaní s nízkou hodnotou sporu“. Rozsiahle dôvody odvolateľ venoval rozhodnutiu Krajského súdu v Prešove vo veci 6Co/156/2013. V závere odvolania uviedol, že v zásade len súd rozhodujúci v poslednom stupni má výlučné právo posúdiť, či je predloženie prejudiciálnej otázky potrebné pre rozhodnutie veci samej. Ak sa jedná o otázku, ktorej vyriešenie nemá z hľadiska prebiehajúceho vnútroštátneho konania význam, vnútroštátny súd by nemal podávať prejudiciálnu otázku a zbytočne predlžovať konanie. Prílohou odvolania je uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 5. septembra 2013 sp. zn. 10Co/79/2013.

Odporca zostal v odvolacom konaní nečinný.

Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podal včas navrhovateľ, t.j. účastník konania (§ 204 ods. 1) proti rozhodnutiu, voči ktorému je odvolanie prípustné podľa § 201 O.s.p. preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 1,3 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa je treba zrušiť podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p..

Uznesenie okresného súdu je nepreskúmateľné pre deficit dôvodov, čím došlo v konaní k tzv. inej vade konania, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a na ktorú odvolací súd podľa § 212 ods. 3 O.s.p. prihliada z úradnej povinnosti.

Nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok dôvodov patrí medzi vady konania podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., lebo znemožňuje účastníkovi brániť sa proti príslušnému rozhodnutiu, čím je účastníkovi odňatá možnosť konať pred súdom.

Treba poznamenať, že súdne rozhodnutie musí obsahovať stručný a jasný výklad opodstatnenosti a pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku. Odôvodnenie rozhodnutia má byť prostriedkom kontroly správnosti rozhodnutia nielen pre súd, ktorý ho vydal, ale aj pre súd, ktorý ho bude preskúmavať v dôsledku opravného prostriedku a samozrejme aj pre účastníkov konania.

Odvolaním napadnuté uznesenie uvedené náležitosti nemá, a preto nemohlo byť ani predmetom odvolacieho prieskumu.

Podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. súd konanie preruší, ak rozhodol, že požiada Súdny dvor Európskych spoločností o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy.

Súd ako autoritatívny orgán rozhodujúci spory a iné právne veci je povinný obligatórne prerušiť konanie, ak rozhodol o tom, že požiada podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie Súdny dvor Európskej únie o vydanie rozhodnutia o predbežnej (prejudiciálnej otázke).

Podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie má Súdny dvor Európskej únie právomoc vydať rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, ktoré sa týkajú
a/ výkladu zmlúv;
b platnosti a výkladu aktov inštitúciei, orgánov alebo úradov alebo agentúr únie.

Ak sa takáto otázka položí v konaní pred vnútroštátnym súdnym orgánom a tento orgán usúdi, že rozhodnutie o nej je nevyhnutné pre vydanie jeho rozhodnutia, môže sa obrátiť na Súdny dvor Európskej únie, aby o nej rozhodol.

Ak sa takáto otázka položí v konaní pred vnútroštátnym súdnym orgánom, proti ktorého rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok podľa vnútroštátneho práva, je tento súdny orgán povinný obrátiť sa na Súdny dvor Európskej únie.

V druhej vete čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie je zakotvená povinnosť vnútroštátneho súdneho orgánu, proti ktorého rozhodnutiu nie je opravný prostriedok prípustný, požiadať Súdny dvor Európskej únie o vydanie rozhodnutia o predbežnej otázke.

Túto povinnosť požiadať o vydanie rozhodnutia o predbežnej otázke nemožno vykladať absolútne, t.j. že vnútroštátny súdny orgán má vždy a za akýchkoľvek okolností povinnosť požiadať o vydanie rozhodnutia o predbežnej otázke v zmysle čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

K otázke povinnosti vnútroštátneho súdneho orgánu predložiť predbežnú otázku Súdnemu dvoru Európskej únie podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie sa na základe predbežnej otázky položenej Corte suprema Cassazione vyjadril Súdny dvor Európskej únie. V rozsudku CILFIT, C-283/81 zo dňa 6. októbra 1982 Súdny dvor uviedol: "Čl. 177 tretí odsek Zmluvy EHS (teraz čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie) sa má vykladať v tom zmysle, že súd proti ktorého rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok podľa vnútroštátneho práva, je povinný obrátiť sa na Súdny dvor, ak sa v spore pred týmto súdom položí otázka týkajúca sa práva Spoločenstva, s výnimkou prípadov, keď skonštatuje, že položená otázka nie je relevantná alebo Súdny dvor už podal výklad sporného ustanovenia Spoločenstva (tzv. acte éclairée, obdobne vo veci Da Costa 28,29 až 30/62 z 27. marca 1963, Zb. 61,77, francúzske znenie), alebo že správne uplatnenie práva Spoločenstva je také jednoznačné, že neexistujú o tom rozumné pochybnosti (tzv. acte clair), pričom existenciu tejto možnosti treba posúdiť na základe charakteristík práva Spoločenstva, osobitne ťažkostí spojených s jeho výkladom a nebezpečenstva rozdielnej judikatúry v rámci Spoločenstva.

Odvolateľ v odvolaní v podstate namieta, že rozhodnutie okresného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, lebo konanie okresný súd prerušil podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p., ale nepožiadaval Súdny dvor Európskej únie o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy. Treba dať za pravdu odvolateľovi, že okresný súd nesprávne aplikoval ustanovenie § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. na rozhodnutie o prerušení konania poukazujúc na to, že v podobnej veci Krajský súd v Prešove konanie vo veci prerušil a predložil vec Súdnemu dvoru Európskej únie s prejudiciálnou otázkou.

V danom prípade si navrhovateľ uplatnil svoju pohľadávku podľa čl. 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu a žiadal súd, aby vydal rozsudok proti odporkyni o zaplatenie 516 € s príslušenstvom.

Okresný súd v rámci prípravy pojednávania vykonal prvotné úkony podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady ES 861/2007, ale namiesto ďalšieho postupu v konaní toto prerušil podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p..

Pre ten prípad, že zmenka, ktorá je priložená k návrhu bola vystavená ako zabezpečovací prostriedok z poskytnutého úveru (v spise sa zmluva o úvere nenachádza), dáva odvolací súd do pozornosti súdu prvého stupňa tú skutočnosť, že nie je možné oddeľovať spotrebiteľský vzťah a zmenku, ktorá spotrebiteľský vzťah v prospech dodávateľa zabezpečuje s tým, že je súčasne povinnosťou súdu skúmať, či uzavretie spotrebiteľskej zmluvy nebolo podmienené podpisom zmenky zo strany spotrebiteľa, a či teda vystavenie zmenky v tejto súvislosti nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou alebo či takýto zabezpečovací prostriedok neznamena neprijateľnú zmluvnú podmienku.

V tomto smere odvolací súd poukazuje na bohatú judikatúru súdov v Slovenskej republike, ale do pozornosti dáva aj judikatúru súdov v Českej republike (napr. Vrchního soudu v Prahe, sp. zn. 9 Cmo 122/2013 z 29.4.2013) a osobitne Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. IV.ÚS 457/2010 z 18. júla 2013, Nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. PL 16/2012, Nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. IV.376/11 a Nález ÚS Českej republiky sp. zn. PL 25/2012.

Procesný postup súdu v predmetnom prípade má svoj podklad v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku a hmotnoprávny základ vyplýva jednak z právnej úpravy Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách v § 52 a nasl. OZ, ale aj zo Smernice rady ES 93/13/EHS.

V každom prípade za určujúce považuje odvolací súd to, že postup súdu, ako aj rozhodnutie súdu nespočíva na aplikácii alebo na interpretácii práva Európskej únie, ale na aplikácii a interpretácii vnútroštátnych predpisov.

Z týchto dôvodov odvolaciemu súdu neostala iná možnosť len zrušiť napadnuté uznesenie a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. v spojení s § 221 ods. 2 O.s.p..

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č.757/2004 Z. z. o súdoch v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.